

भगवद्भुम (भगवत् + भुम) m. Bhagavānt's (d. i. wohl Buddha's) Baum, viell. Bez. des heiligen Feigenbaums MED. I. 201.
भगवद्वक्तिनिर्णय (भगवत् - भ + नि) m. Titel einer Schrift HALL 143.
भगवद्वक्तिरत्नावली (भगवत् - भ + र) f. Titel einer Schrift Z. d. d. m. G. 2, 339, 3.
भगवद्वक्तिरसायन (भगवत् - भ + र) n. Titel einer Schrift HALL 143.
 — Vgl. भक्तिरसायन.
भगवद्वक्तिविलास (भगवत् - भ + वि) m. Titel einer Schrift Verz. d. Tüb. Hdscr. 16.
भगवद्भास्कर (भगवत् + भा) Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H. No. 633. — Vgl. भगवत्भास्कर.
भगवद्विषय (भगवत् + वि) m. N. pr. eines Mannes BURN. Intr. 367.
भगवत् (von भग) adj. gutbegabt, glücklich, glückselig: सूयत्रसादभगवती हि भूया श्रवै वयं भगवतः स्वाम RV. 1, 164, 40. 7, 41, 4. 10, 60, 12. ऋग्वेदां भगवत्तमः AV. 2, 10, 2. 5, 31, 11. TS. 1, 3, 10, 2. ÇĀṆKH. GRU. 3, 7. Pār. GRU. 3, 2. यत्किं च लोके भगवन्महत्स्वेदोऽज्ञःसहस्वद्वलवत्तमावत् (bei BURN. भगवन्म^० gedr.) Buig. P. 2, 6, 44. hehr, herrlich, als Bez. höherer und göttlicher Wesen und heiliger Personen; = पूज्य TRIK. 3, 1, 14. 3, 174. H. 336. MED. I. 213. HALĀJ. 1, 153. oft in der Anrede voc. sg. m. भगवन् (P. 8, 3, 1. Vārtt. 2. Vop. 3, 149. ÇAT. Br. 14, 5, 3, 7. 3, 4. 14, 6, 3, 2. 11, 6. BHAG. 10, 14. RAGH. 1, 71. 8, 80), भगवस् (häufig in der älteren Sprache und auch HARIV. 7178. भगवा इति MAITREY. 2, 1) und भगो (P. 8, 3, 1. Vārtt. 2. Vop. 3, 149. euphonische Regeln P. 8, 3, 17. fgg. Vop. 2, 49. ÇAT. Br. 14, 5, 4. 2, 7, 3, 3). देवाश्च मनुष्यश्चैव लिङ्गिनः साधनाश्च (?) ये । भगवन्निति ते वाच्याः (im Drama) सर्वैः स्त्रीपुंनपुंसकैः ॥ BHARATA beim Schol. zu ÇĀK. 32, 3. तारके AV. 2, 8, 1. Agni VS. 11, 78. R. 2, 34, 5. Rudra VS. 16, 9. 36, 21. die Marut sagen zu Indra: प्रहृ भगवो ब्रूहि Ait. Br. 3, 20. तव ह वाव किल भगव इमिति 3, 14. 8, 24. ÇAT. Br. 1, 8, 1, 9. 3, 2, 1, 20. 8, 3, 4. 12, 9, 3, 7. ब्राह्मणा भगवतः 14, 6, 1, 2. 8, 1, 12. 9, 29. 7, 1, 16. MUNP. Up. 1, 1, 3. M. 1, 2, 6. 12. 8. 16. 12, 117. SUND. 3, 24. 4, 23. N. 12, 30. R. 1, 2, 29. 8, 6. 32, 16. 2, 34, 5. 3, 3, 1. SUCR. 1, 128, 18. 2, 394, 9. 12. 15. 19. ÇĀK. 14, 12. 31, 10. 32, 5. 62, 15. 64, 21 (von seinem subst. getrennt). भगवति वसुधे Spr. 484. भगवती रात्रिः R. 1, 43, 6. निशा 2, 32, 2. Sonne Hir. 17, 21. Mond 9, 5. Berg N. 12, 29. Im nom. mit der 3ten pers. in der Anrede: वैश्वानरं ह भगवान्संप्रति वेद् ÇAT. Br. 10, 3, 6, 3. गेद्व भगवान्वेद तदेव मे ब्रूहि 14, 3, 1, 3. 7, 3, 4. 14. 6, 11, 1. R. 1, 63, 21. — श्रीगोविन्दभगवत्पूज्यपादशिष्यस्य in der Unterschr. im Comm. zu Bṛh. Ar. Up. S. 329. vor Titeln heiliger Bücher bei den Buddhisten BURN. Intr. 463. भगवत्तम Buig. P. 2, 10, 44. 4, 23, 30. Substantisch m. a) von Viṣṇu (z. B. in der BHAG. und im Buig. P.). — b) von Çiva KATHĀS. 34, 246. — c) von einem Buddha, Bodhisattva und Gīta AK. 1, 1, 1, 8. TRIK. 3, 3, 174. H. 24. H. c. 79. MED. BURN. Intr. 71. N. WASSILJEV 234. fg. 301. — f. a) von der Durgā MED. HALĀJ. 1, 16. PAÑĀR. 1, 13, 30. Verz. d. Oxf. H. 23, a, 33. 101, b, 17. — b) von der Lakṣmī PAÑĀR. 2, 3, 24. — Vgl. भगवत्, भगवति.
भगवत् (= भगवत्) m. N. pr. eines Fürsten Verz. d. Oxf. H. No. 633.
भगवत्तदेव (भ + देव) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. B. H. No. 1018. 1223.

भगवत्भास्कर (भ + भा) Titel einer Schrift Verz. d. B. H. No. 1018. 1223. 1403. — Vgl. भगवद्भास्कर.
भगवन्नामकौमुदी (भगवत् - नामन् + कौ) f. Titel einer Schrift HALL 134. ०प्रकाश m. Titel eines Commentars zu diesem Werke ebend.
भगवन्नाममाहात्म्यग्रन्थसंग्रह (भगवत् - नामन् - मा - ग्र - सं) m. Titel einer Schrift HALL 134.
भगवित (भग + वि) m. N. pr. eines Mannes P. 4, 1, 90. Sch. — Vgl. भगवित.
भगवेदन (भग + वे) aij. eheliches Glück verkündend MBu. 3, 14656. v. 1. für भगदैवत.
भगम् n. so v. a. भग. einer Formel zu Liebe gebildet: भर्गी मे वोचो भगो मे वोचो यशो मे वोचः Āc. GRU. 1, 23, 15.
भगवन् (भग + वन्) adj. der Bhaga schlug, Beiw. Viṣṇu's (eig. Çiva's) MBu. 13, 7009.
भगवति (भग + वति) adj. der Bhaga um die Augen brachte, Beiw. Çiva's MBu. 13, 1190.
भगवतिवन् (भग - वति + वन्) adj. der Bhaga die Augen ausschlug. Beiw. Çiva's MBu. 12, 6169.
भगवत् (भग + व) m. Clitoris ÇABDĀRTHAK. bei WILSON.
भगवत् (भग + व) adj. eheliches Glück verleihend HARIV. 7013. = ऐश्वर्याधायक Schol.
भगल n. = कपाल Schädel Pār. GRU. 2, 7. proparox. Uégyal. zu UNĀDIS. 3, 76. parox. Schol. zu P. 6, 2, 137. Accent eines auf भगल ausgehenden Wortes P. 6, 2, 29. fg. 137.
भगलिन (von भगल) adj. mit Schädeln geschmückt; m. Bein. Çiva's TRIK. 1, 1, 14. Hār. 8. Verz. d. Oxf. H. 191, a, 3.
भगिन् (von भग) 1) adj. trefflich ausgestattet, glücklich, herrlich AV. 6, 129, 1. 7, 12, 3. TBR. 1, 1, 2, 4. WEBER, Nax. II, 387. fgg. Agni ÇĀKH. ÇR. 2, 4, 6. Āc. ÇR. 2, 8. अश्वः पद्मना भगितमः das Ross ist das vollkommenste Thier ÇAT. Br. 6, 3, 3, 13. गर्भगणि = गर्भगो ऽस्या अस्तीति (so ist mit der ed. Calc. zu lesen) PAT. zu P. 8, 1, 11. — 2) m. N. pr. eines Scholiasten des Amarakoṣa ÇKDR. u. गण्डूय. Abkürzung von Bhagiratha. — 3) f. ०नी Schwester (die Glückliche, insofern sie nicht allein steht, sondern einen Bruder hat) AK. 2, 6, 1, 29. H. 533. HALĀJ. 2, 352. NIR. 3, 6. M. 2, 50. 133. 9, 192. 212. 11, 171. N. 17, 12. Hip. 2, 8. 4. 30. MBu. 13, 663. R. 1, 33, 7. 2, 73, 9. VARĀH. BRU. S. 31, 25. KATHĀS. 17, 39. 150 (wohl पूर्व भ^० zu lesen). 27, 192. 39, 101. PAÑĀR. 2, 7, 46. PRAB. 97, 9. VER. in LA. (II) 28, 2. 30, 18. परपत्नी तु या स्त्री स्यादसंबन्धा च योनितः । तां ब्रूयाद्वतीत्येवं सुभगे भगिनीति च ॥ M. 2, 129. ÇĀK. 32, 1 (uneig.). ०पति AK. 1, 1, 3, 12. H. 332. HALĀJ. 1, 99. ०सुत PAÑĀR. 214, 23. 213, 5. भगिनीभर्तृ गाṇa युक्ताश्चैव्यादि zu P. 6, 2, 81. दत्त^०, गर्ग (ohne Wandel des न) P. 8, 1, 11. Vārtt., Sch. Weib überh. ÇABDĀK. im ÇKDR. Vgl. भागिन्य.
भगिनीय m. wohl Schwestersohn (von भगिनी) Ind. St. 3, 459, 3 v. u.
भगीरथ (wohl भगिन् + रथ) m. N. pr. 1) eines alten Königs, eines Sohnes des Dilīpa, der mit Hilfe Çiva's die Gaṅgā vom Himmel zur Erde und von da zum Meere geführt haben soll, um die Asche seiner Väter, der Söhne des Sagara, zu entsühnen, die beim Suchen des